

ร่าง

ประกาศกรมอุตุนิยมวิทยาพื้นฐานและการเมืองแร่
เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
สำหรับโครงการเมืองแร่ที่ไม่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
พ.ศ.

ด้วยการทำเมืองแร่ทรายแก้ว หรือทรายซิลิกา เมืองแร่ดินอุตสาหกรรมชนิดดินซีเมนต์ เมืองแร่ดินเหนียวสี เมืองแร่ดินมาร์ล เมืองแร่ดินบอลเคลย์ เมืองแร่ดินทนไฟ เมืองแร่ดินเบา และเมืองแร่ดินขาว เป็นโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการที่ไม่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการทำเมืองแร่ดังกล่าว กรมอุตุนิยมวิทยาพื้นฐานและการเมืองแร่ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการเมืองแร่ที่ไม่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตุนิยมวิทยาพื้นฐานและการเมืองแร่ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการเมืองแร่ที่ไม่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ.”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกรมอุตุนิยมวิทยาพื้นฐานและการเมืองแร่ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการเมืองแร่ทรายแก้ว หรือทรายซิลิกา ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๖

(๒) ประกาศกรมอุตุนิยมวิทยาพื้นฐานและการเมืองแร่ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการเมืองแร่ดินอุตสาหกรรม ชนิดดินซีเมนต์ ดินเหนียวสี ดินมาร์ล บอลเคลย์ ดินทนไฟ และดินเบา ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๖

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“โครงการ” หมายความว่า โครงการเมืองแร่ที่ไม่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกอบด้วยโครงการเมืองแร่ทรายแก้ว หรือทรายซิลิกา โครงการเมืองแร่ดินอุตสาหกรรมชนิดดินซีเมนต์ โครงการเมืองแร่ดินเหนียวสี โครงการเมืองแร่ดินมาร์ล โครงการเมืองแร่ดินบอลเคลย์ โครงการเมืองแร่ดินทนไฟ โครงการเมืองแร่ดินเบา และโครงการเมืองแร่ดินขาว

หมวด ๑

มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั่วไป

ข้อ ๕ ผู้ถือประทานบัตรจะต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั่วไป ตลอดอายุประทานบัตร ดังนี้

(๑) ติดตั้งกล่องแสดงความคิดเห็นและรับเรื่องราวร้องทุกข์ความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากกิจกรรมการทำเหมืองแร่และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง บริเวณที่ทำการผู้ใหญ่บ้านและสำนักงานของโครงการ โดยตรวจสอบกล่องอย่างน้อย เดือนละ ๑ ครั้ง และผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) หรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งให้โครงการประสานงานกับผู้นำชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อทราบสถานการณ์ภายในชุมชนว่ามีผลกระทบจากโครงการหรือไม่ และในกรณีที่มีผู้ร้องเรียน ผู้ถือประทานบัตร จะต้องดำเนินการแก้ไข และให้ความช่วยเหลือด้วยความเป็นธรรม

(๒) จัดทำป้ายแสดงข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการ ได้แก่ หมายเลขประทานบัตร ชนิดแร่ เนื้อที่ ระยะเวลาการอนุญาตโครงการ ผู้รับผิดชอบ และหมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้สะดวก ติดตั้งไว้บริเวณด้านหน้าพื้นที่โครงการ โดยมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑ เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๒ เมตร เพื่อให้สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน และดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเปิดการทำเหมือง

(๓) จัดตั้งคณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์ เพื่อทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์โครงการ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน รับเรื่องราวร้องเรียนจากชุมชน และบริหารจัดการกองทุน ประกอบด้วย

(๓.๑) ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับช่วงการทำเหมือง หรือผู้แทน ไม่เกิน ๑ คน

(๓.๒) ผู้แทนภาคประชาชนจากชุมชนที่ตั้งโครงการและใกล้เคียง ในรัศมี ๑ กิโลเมตร จากเขตเหมืองแร่ หมู่บ้านละ ๑ คน โดยคัดเลือกจากกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน หรือประชาชนในชุมชน

(๓.๓) ผู้แทนหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ตำบลละ ๑ คน โดยคัดเลือกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานราชการในพื้นที่

ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นให้คณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์พิจารณาเพิ่มเติม องค์ประกอบได้ในภายหลัง

(๔) ผู้ถือประทานบัตรต้องจัดตั้งกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่ ตามแนวทางที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

(๕) ผู้ถือประทานบัตรต้องจัดตั้งกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ ตามแนวทางที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

(๖) กรณีที่มีการพบซากโบราณวัตถุหรือร่องรอยทางประวัติศาสตร์โบราณคดี หรือซากดึกดำบรรพ์ที่มีคุณค่าจากการทำเหมือง จะต้องรายงานและขอความร่วมมือจากสำนักงานศิลปากร ท้องที่ หรือกรมทรัพยากรธรณีแล้วแต่กรณี เข้าไปดำเนินการตรวจสอบ ทั้งนี้ จะต้องหยุดการทำเหมือง บริเวณที่พบชั่วคราวตั้งแต่มีการพบซากโบราณวัตถุหรือร่องรอยทางประวัติศาสตร์โบราณคดี หรือซากดึกดำบรรพ์ที่มีคุณค่าจากการทำเหมืองจนได้มีการสำรวจเสร็จสิ้นจากสำนักงานศิลปากรท้องที่หรือกรมทรัพยากรธรณี

แล้วแต่กรณี และหากพิสูจน์แล้วพบว่าเป็นแหล่งที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์โบราณคดี หรือซากดึกดำบรรพ์ ที่มีคุณค่า ผู้ถือประทานบัตรจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๗) กรณีได้รับการร้องเรียนจากราษฎรที่อยู่บริเวณใกล้เคียงโครงการว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการดำเนินโครงการ และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้ถือประทานบัตรไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนด จะต้องหยุดการทำเหมือง และแก้ไขเหตุแห่งความเดือดร้อนให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะดำเนินการต่อไป

(๘) ให้ดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่การทำเหมืองตามแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองที่เสนอไว้ในขั้นตอนการขออนุญาตประทานบัตร พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการฟื้นฟูพื้นที่ให้สอดคล้องกับแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมือง

หมวด ๒

มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านวิศวกรรมและความปลอดภัย

ข้อ ๖ ผู้ถือประทานบัตรจะต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านวิศวกรรมและความปลอดภัย ตลอดอายุประทานบัตร ดังนี้

(๑) ด้านการทำเหมือง จะต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑.๑) ให้เปิดการทำเหมืองตามแผนผังโครงการทำเหมืองอย่างเคร่งครัด โดยเว้นพื้นที่การทำเหมืองให้อยู่ห่างจากแนวเขตประทานบัตรไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร และห่างจากทางหลวง ทางน้ำสาธารณะ และทางสาธารณะที่มีได้ลงทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร โดยให้เสนอแผนการจัดการป้องกันการพังทลายของขอบบ่อเหมืองหรือสิ่งปลูกสร้าง เช่น การปลูกพืชคลุมดิน การปลูกหญ้าแฝก เป็นต้น เพื่อเพิ่มเสถียรภาพและลดการถูกชะล้างพังทลาย

ทั้งนี้ หากต้องการทำเหมืองเข้าใกล้ทางหลวง ทางน้ำสาธารณะ หรือทางสาธารณะที่มีได้ลงทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง ในระยะน้อยกว่า ๕๐ เมตร กำหนดให้เว้นระยะห่างของขอบเขตพื้นที่ทำเหมืองจากทางหลวง ทางน้ำสาธารณะ หรือทางสาธารณะที่มีได้ลงทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงไม่น้อยกว่า ๒ เท่า ของระดับความลึกที่สุดของบ่อเหมือง แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร และให้เสนอแผนการจัดทำระบบป้องกันการพังทลายของพื้นที่หรือสิ่งปลูกสร้าง เช่น การจัดทำผนังคอนกรีต กำแพงกันดิน เป็นต้น และรับรองโดยผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อยืนยันว่าระยะการทำเหมืองดังกล่าวมีเสถียรภาพและปลอดภัย ทั้งนี้ ให้ขอความเห็นจากหน่วยงานผู้ดูแลหรือทางน้ำสาธารณะ เพื่อประกอบการพิจารณา

(๑.๒) ดำเนินการทำเหมืองโดยวิธีเหมืองเปิดแบบชั้นบันได ดังนี้

(๑.๒.๑) โครงการเหมืองแร่ทรายแก้ว หรือทรายซิลิกา

ให้ออกแบบบ่อเหมืองความลึกสูงสุดไม่เกิน ๑๒ เมตร จากระดับผิวดิน ความลาดชันสุดท้ายรวมไม่เกิน ๓๕ องศา ในกรณีที่ต้องการออกแบบให้บ่อเหมืองมีความลึกและ/หรือความลาดชันสุดท้ายรวมเกินกว่าที่กำหนดไว้จะต้องมีการศึกษาเสถียรภาพของบ่อเหมือง (Slope Stability)

ที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษา พร้อมทั้งศึกษาและประเมินผลกระทบด้านอุทกธรณีวิทยาและคุณภาพน้ำใต้ดิน โดยนักวิชาการในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณา

(๑.๒.๒) โครงการเหมืองแร่ดินอุตสาหกรรมชนิดดินซีเมนต์ ดินเหนียวสี ดินมาร์ล บอลเคลย์ ดินทนไฟ และดินเบา

ให้ออกแบบบ่อเหมืองความลึกสูงสุดไม่เกิน ๑๕ เมตร จากระดับผิวดิน โดยความลึกของกันบ่อเหมืองต้องอยู่เหนือชั้นน้ำบาดาลชั้นแรกไม่น้อยกว่า ๒ เมตร หรือตามผลการทดสอบทางอุทกธรณี ความลาดชันสุดท้ายรวมไม่เกิน ๓๘ องศา ในกรณีที่ต้องการออกแบบให้บ่อเหมืองมีความลึกและ/หรือความลาดชันสุดท้ายรวมเกินกว่าที่กำหนดไว้จะต้องมีการศึกษาเสถียรภาพของบ่อเหมือง (Slope Stability) ที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษา พร้อมทั้งศึกษาและประเมินผลกระทบด้านอุทกธรณีวิทยาและคุณภาพน้ำใต้ดิน โดยนักวิชาการในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณา

(๑.๒.๓) โครงการเหมืองแร่ดินขาว

(๑.๒.๓.๑) กรณีแหล่งแร่อยู่ในพื้นที่ราบ ให้ออกแบบการทำเหมืองโดยมีความลาดชันสุดท้ายรวมไม่เกิน ๓๘ องศา ความลึกสูงสุดไม่เกิน ๑๕ เมตร จากระดับผิวดิน โดยความลึกของกันบ่อเหมืองต้องอยู่เหนือชั้นน้ำบาดาลชั้นแรกไม่น้อยกว่า ๒ เมตร หรือตามผลการทดสอบทางอุทกธรณี ในกรณีที่ต้องการออกแบบให้บ่อเหมืองมีความลึก และ/หรือความลาดชันสุดท้ายรวมเกินกว่าที่กำหนดไว้จะต้องมีการศึกษาเสถียรภาพของบ่อเหมือง (Slope Stability) ที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษา พร้อมทั้งศึกษาและประเมินผลกระทบด้านอุทกธรณีวิทยาและคุณภาพน้ำใต้ดิน โดยนักวิชาการในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณา

(๑.๒.๓.๒) กรณีแหล่งแร่อยู่บนพื้นที่ลาดชันหรือเป็นภูเขา ให้ออกแบบการทำเหมือง โดยมีความลาดชันสุดท้ายรวมไม่เกิน ๓๐ องศา ในกรณีที่ต้องการออกแบบให้บ่อเหมืองมีความลึก และ/หรือความลาดชันสุดท้ายรวมเกินกว่าที่กำหนดไว้จะต้องมีการศึกษาเสถียรภาพของบ่อเหมือง (Slope Stability) ที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษา

(๑.๓) จัดทำแผนและสรุปผลการตรวจสอบเสถียรภาพบ่อให้มีความมั่นคงปลอดภัย ในระหว่างการประกอบกิจการอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยให้วิศวกรควบคุมเป็นผู้รับรองความปลอดภัย ทั้งนี้ หากมีการพังทลายของขอบบ่อเหมืองที่อาจกระทบต่อพื้นที่ใกล้เคียงให้หยุดการทำเหมืองในบริเวณดังกล่าว และทำการถมดินหรือวิธีการอื่นเพิ่มเติมเพื่อให้มีความปลอดภัย

(๑.๔) จัดสร้างคันทำนบดินและคุระบายน้ำ โดยให้มีตำแหน่งและขนาดที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ สามารถป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งปลูกต้นไม้หรือพืชคลุมดินบนคันทำนบดิน และดูแลรักษาต้นไม้ให้มีการเจริญเติบโตที่ดี เพื่อใช้เป็นแนวป้องกันฝุ่นละออง และป้องกันน้ำไหลบ่าออกนอกพื้นที่ประทานบัตร

(๑.๕) จัดทำบ่อดักตะกอน หรือระบบรองรับน้ำ หรือใช้พื้นที่บ่อเหมืองเพื่อรองรับน้ำให้อยู่ในพื้นที่โครงการหรือนำไปใช้ประโยชน์ในกิจกรรมของโครงการ โดยหลีกเลี่ยงการระบายน้ำออกนอกพื้นที่โครงการ กรณีมีความจำเป็นต้องระบายน้ำออกต้องปรับปรุงคุณภาพน้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินก่อน

(๑.๖) ดำเนินการตรวจสอบและปรับปรุงสภาพของคันทำนบดิน คูระบายน้ำ และ บ่อตกตะกอนให้สามารถใช้งานหรือรองรับน้ำได้ดีอยู่เสมอ และขุดลอกตะกอนดินออกจากคูระบายน้ำและ บ่อตกตะกอนอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หรือเมื่อมีปริมาตรตะกอน ๑ ใน ๓ ของบ่อตกตะกอน และคูระบายน้ำ

(๑.๗) กำหนดให้มีการทำเหมืองเฉพาะในช่วงเวลา ๐๘.๐๐ น. จนถึงเวลา ๑๗.๐๐ น. เท่านั้น และหลีกเลี่ยงการดำเนินกิจกรรมในเวลากลางคืน ซึ่งเป็นเวลาพักผ่อนของประชาชน ในชุมชนใกล้เคียง ทั้งนี้ หากมีความประสงค์จะดำเนินกิจกรรมนอกเวลาที่กำหนดไว้จะต้องได้รับความเห็นชอบ เป็นหนังสือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรายงานให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ความเสียหายหรืออันตรายต่อชุมชนด้วย

(๑.๘) หากมีการเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองต้องให้กรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนผังโครงการทำเหมืองและต้องได้รับอนุญาตจาก ผู้ออกประทานบัตรก่อน

(๒) ด้านการขนส่งแร่ จะต้องดำเนินการ ดังนี้

(๒.๑) สร้างเส้นทางขนส่งแร่สายหลักภายในพื้นที่โครงการให้เป็นถนนลูกรังหรือ หินบดอัดแน่นหรือประเภทอื่นที่ดีกว่า และหมั่นดูแลสภาพผิวถนนให้มีสภาพดีอยู่เสมอ พร้อมทั้งจัดให้มี รถบรรทุกน้ำสำหรับฉีดพรมน้ำบริเวณพื้นที่หน้าเหมือง เส้นทางลำเลียงขนส่งแร่ภายในพื้นที่โครงการ และ เส้นทางขนส่งแร่ช่วงที่ผ่านชุมชน เพื่อลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองในช่วงเวลาดำเนินกิจกรรม รวมทั้ง หมั่นทำความสะอาดถนนบริเวณจุดเชื่อมต่อกับถนนลาดยาง หรือจุดเชื่อมต่อกับทางสาธารณะประโยชน์

(๒.๒) จัดทำป้ายสัญญาณจราจร เช่น ป้ายเตือนระวังรถบรรทุก ป้ายชะลอ ความเร็ว เป็นต้น บริเวณเส้นทางขนส่งหรือก่อนเข้าสู่ทางสาธารณะและบริเวณข้างทางสาธารณะ ในระยะ ๑๐๐ เมตร ก่อนเลี้ยวเข้า-ออกจากพื้นที่โครงการ

(๒.๓) รถบรรทุกแร่ของโครงการจะต้องติดป้ายชื่อโครงการ และหมายเลขโทรศัพท์ไว้ที่รถ ให้สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน เพื่อรับข้อร้องเรียนจากผู้ใช้ถนนร่วมกับโครงการ

(๒.๔) การบรรทุกแร่ทุกครั้งจะต้องทำการปิดคลุมผ้าใบให้มิดชิด รวมทั้งจะต้อง ปิดฝากระบะข้างและท้ายของรถบรรทุกให้เรียบร้อย เพื่อป้องกันการตกหล่นของแร่หรือการฟุ้งกระจายของ ฝุ่นละออง รวมทั้งให้ควบคุมความเร็วของรถบรรทุกที่วิ่งผ่านชุมชน โดยให้ใช้ความเร็วไม่เกิน ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(๒.๕) การขนส่งแร่ให้ทำได้เฉพาะในช่วงเวลา ๐๘.๐๐ น. จนถึงเวลา ๑๗.๐๐ น. โดยหลีกเลี่ยงการขนส่งแร่ในช่วงเวลาที่นักเรียนเดินทางไปและกลับโรงเรียน ถ้าจะขนส่งแร่เกินเวลาที่กำหนดไว้ จะต้องได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรายงานให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ ประจำท้องที่ทราบ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ความเสียหาย หรืออันตรายต่อชุมชนด้วย

(๓) ด้านการแต่งแร่ (กรณีมีกระบวนการแต่งแร่อยู่ในพื้นที่ประทานบัตรหรือในเขต เหมืองแร่เดียวกัน) จะต้องดำเนินการ ดังนี้

(๓.๑) โครงการเหมืองแร่ที่มีการใช้น้ำในกระบวนการแต่งแร่ ให้มีระบบหมุนเวียนน้ำ และห้ามปล่อยน้ำใด ๆ ออกจากเขตแต่งแร่ ยกเว้น กรณีมีความจำเป็นต้องระบายน้ำออกต้องปรับปรุง คุณภาพน้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินก่อน

(๓.๒) โครงการเหมืองแร่ที่มีกระบวนการบดย่อยและคัดขนาดให้สร้างอาคารปิดคลุม ๓ ด้าน และหลังคาสำหรับเครื่องบดหยาบและบดละเอียด (Crusher and Mill) ยุ้งรับแร่ (Hopper) และตะแกรงร่อนคัดขนาดแร่ (Scalping Screen) พร้อมทั้งต้องติดตั้งเครื่องฉีดสเปรย์น้ำ หรือเครื่องเก็บฝุ่นแบบถุงกรอง (Bag Filter) บริเวณที่ก่อให้เกิดฝุ่น โดยต้องดูแลบำรุงรักษาอาคารและอุปกรณ์ ตลอดจนระบบป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดอย่างสม่ำเสมอ ในกรณีที่โรงแต่งแร่ได้ติดตั้งอุปกรณ์อื่นใด เพื่อควบคุมฝุ่นละอองจากการดำเนินงานแตกต่างจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้น จะต้องได้รับการตรวจสอบและเห็นชอบจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นราย ๆ ไป

(๓.๓) จัดสร้างบ่อดักตะกอนและคุ้ระบายน้ำบริเวณโรงแต่งแร่ให้มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับมูลดินทรายหรือน้ำจากกระบวนการแต่งแร่ และต้องขุดลอกตะกอนจากบ่อดักตะกอนและคุ้ระบายน้ำอย่างสม่ำเสมอ โดยตะกอนที่ขุดลอกขึ้นมาจะต้องนำไปฝังกลบในที่ที่เหมาะสมหรือนำไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่โครงการ

(๓.๔) จัดทำคันกันน้ำดินและดำเนินการปลูกต้นไม้โตเร็วทรงพุ่มสูงโดยรอบโรงแต่งแร่ ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ เพื่อเป็นแนวปะทะลมและดักฝุ่นซึ่งอาจฟุ้งกระจายออกไปภายนอก

(๓.๕) พื้นที่เก็บกองแร่วัตถุดิบและผลผลิต และเส้นทางลำเลียงแร่ภายในเขตแต่งแร่ให้สร้างเป็นหินบดอัดแน่นหรือคอนกรีตหรือประเภทอื่นที่ดีกว่า เพื่อลดผลกระทบด้านฝุ่นละออง

(๓.๖) จัดทำระบบสเปรย์น้ำหรือใช้การฉีดพรมน้ำบริเวณลานเก็บกองแร่ที่คัดขนาดแล้ว และตามเส้นทางขนส่งลำเลียงแร่ในขณะที่เครื่องจักรกลและยานพาหนะทำงานอยู่ พร้อมทั้งจัดให้มีการล้างและทำความสะอาดบริเวณพื้นที่ของโรงแต่งแร่ ลานเก็บกองแร่ และเส้นทางลำเลียงขนส่งแร่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำฝุ่นละอองที่ตกสะสมไปฝังกลบในที่ที่เหมาะสม

(๔) ด้านสาธารณสุข อาชีวอนามัย และความปลอดภัย จะต้องดำเนินการ ดังนี้

(๔.๑) ให้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการให้ความคุ้มครองแก่คนงานและความปลอดภัยแก่บุคคลภายนอก

(๔.๒) ดำเนินการตรวจสอบสุขภาพพนักงานของโครงการก่อนเข้ารับทำงานและตรวจสอบสุขภาพพนักงานประจำปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ให้สอดคล้องกับลักษณะการทำงานและโรคจากการทำงาน เช่น ระบบทางเดินหายใจ สมรรถภาพปอด การเอกซเรย์ปอด สมรรถภาพการได้ยิน เป็นต้น ทั้งนี้หากผลการตรวจสอบสุขภาพผิดปกติให้โครงการส่งพนักงานคนดังกล่าวเข้ารับการตรวจจากแพทย์อาชีวเวชศาสตร์โดยละเอียด เพื่อหาสาเหตุและทำการรักษาต่อไป

(๔.๓) ให้จัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (PPE) ให้พนักงานตามความเหมาะสมของงาน เช่น หน้ากากป้องกันฝุ่นละออง หมวกนิรภัย ที่ครอบหูลดเสียง รองเท้านิรภัย เป็นต้น และกำหนดเป็นระเบียบปฏิบัติให้พนักงานของโครงการต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเมื่อเข้าเขตพื้นที่เหมืองแร่

(๕) ให้กำหนดมาตรการอื่น ๆ เพิ่มเติม ในกรณีที่ลักษณะที่ตั้งโครงการหรือการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบอาจได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง เพื่อให้สามารถป้องกันหรือควบคุมผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้

หมวด ๓

มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๗ ผู้ถือประทานบัตรจะต้องดำเนินการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(๑) คุณภาพอากาศ

ให้ทำการตรวจวัดคุณภาพอากาศ โดยกำหนดจุดตรวจวัดให้ครอบคลุมพื้นที่อ่อนไหว บริเวณใกล้เคียงพื้นที่โครงการ ในรัศมี ๑ กิโลเมตร จากขอบประทานบัตร และให้สอดคล้องกับทิศทางลมหลัก อย่างน้อย ๒ จุด หากไม่มีจุดตรวจวัดในระยะดังกล่าว ให้พิจารณาพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบในรัศมี ที่ไกลออกไป อย่างน้อย ๑ จุด ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ โดยทำการตรวจวัดในช่วงที่มีการทำเหมือง เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๓ วันต่อเนื่อง ปีละ ๒ ครั้ง ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน และช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม ดังนี้

(๑.๑) ความเข้มข้นของฝุ่นละอองแขวนลอยในบรรยากาศ (TSP) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง

(๑.๒) ความเข้มข้นของฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM₁₀) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง

ทั้งนี้ ให้ตรวจวัดความเร็วและทิศทางลม ในขณะที่ทำการตรวจวัดคุณภาพอากาศ

อย่างน้อย ๑ จุด

(๒) ระดับเสียง

ให้ทำการตรวจวัดระดับเสียง โดยกำหนดจุดตรวจวัดให้ครอบคลุมพื้นที่อ่อนไหว บริเวณใกล้เคียงพื้นที่โครงการ ในรัศมี ๑ กิโลเมตร จากขอบประทานบัตร อย่างน้อย ๒ จุด หากไม่มี จุดตรวจวัดในระยะดังกล่าว ให้พิจารณาพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบในรัศมีที่ไกลออกไป อย่างน้อย ๑ จุด ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ โดยทำการตรวจวัดในช่วงที่มีการทำเหมืองเป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๓ วัน ต่อเนื่อง ปีละ ๒ ครั้ง ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน และช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม ดังนี้

(๒.๑) ระดับเสียงสูงสุด (L_{max})

(๒.๒) ระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (L_{eq 24 hr})

(๓) คุณภาพน้ำ

(๓.๑) คุณภาพน้ำผิวดิน

หากมีแหล่งน้ำสาธารณะใกล้เคียงพื้นที่โครงการในระยะ ๑ กิโลเมตร ให้ตรวจวัดคุณภาพน้ำผิวดินอย่างน้อย ๒ จุด หรือตามความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยให้ดำเนินการตรวจวัด ก่อนเริ่มการทำเหมือง เพื่อเก็บไว้เป็นข้อมูลพื้นฐาน และในช่วงดำเนินการทำเหมืองให้ดำเนินการตรวจวัด อย่างต่อเนื่อง โดยให้ทำการตรวจวัดปีละ ๑ ครั้ง ในช่วงเดือนสิงหาคม-ตุลาคม ซึ่งดัชนีตรวจวัด ได้แก่ ความเป็น กรดและด่าง ความขุ่น ของแข็งทั้งหมด ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด ความกระด้าง ทั้งหมด ซัลเฟต เหล็ก สารหนู ตะกั่ว แคดเมียม และแมงกานีส

(๓.๒) คุณภาพน้ำในบ่อเหมือง

ให้ทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำในบ่อเหมือง ซึ่งดัชนีตรวจวัด ได้แก่ ความเป็นกรดและด่าง ความขุ่น ของแข็งทั้งหมด ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด ความกระด้างทั้งหมด เหล็ก สารหนู และแมงกานีส โดยให้ทำการตรวจวัดปีละ ๑ ครั้ง ในช่วงเดือนสิงหาคม-ตุลาคม หากพบว่าคุณภาพน้ำไม่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน ให้จัดทำแผนการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสนอให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณา ก่อนดำเนินการต่อไป

หมวด ๔

การรายงานผล

ข้อ ๘ ผู้ถือประทานบัตรจะต้องจัดทำรายงานตามแนวทางที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด ส่งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบ และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ทราบปีละ ๑ ครั้ง ตลอดอายุประทานบัตร ดังนี้

(๑) รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๒) รายงานแผนและผลการดำเนินงานบริหารจัดการกองทุน

(๓) รายงานแผนและผลการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมือง

ข้อ ๙ จัดทำป้ายแสดงผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และผลการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวแก่ชุมชนบริเวณใกล้เคียงพื้นที่โครงการ โดยติดตั้งไว้บริเวณสถานที่ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย ได้แก่ ด้านหน้าโครงการ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล

ประกาศ ณ วันที่

(นายนิรันดร์ ยิ่งมหิศรานนท์)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่